Kendileriyle Arkadaşlık Kurulmaması Gereken Kişiler
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mayıs 02 2021 12:55:24

Kendileriyle Arkadaşlık Kurulmaması Gereken Kişiler   بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ فَلَا تُطِـعِ الْمُكَذِّب۪ينَ . وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ . وَلَا تُطِـعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَه۪ينٍۙ . هَمَّازٍ مَشَّٓاءٍ بِنَم۪يمٍۙ . مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَث۪يمٍۙ . عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَن۪يمٍۙ . اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَن۪ينَۜ . اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ . "O hâlde yalanlayanlara boyun eğme. İstediler ki, yumuşak davranasın, böylece onlar da yumuşak davransınlar. Yemin edip duran, aşağılık, daima kusur arayıp kınayan, durmadan söz taşıyan, iyiliği hep engelleyen, saldırgan, günaha dadanmış, kaba saba; bütün bunların ötesinde bir de soysuz olan kimseye mal ve oğulları vardır diye, sakın boyun eğme. Âyetlerimiz kendisine okunduğu zaman, 'Öncekilerin masalları!' der." (Kalem, 68/8-15) Okuduğumuz ayeti kerimeler dost ve düşmanlarımızı tanımada bizler için bazı ölçüler ortaya koymaktadır. Kur’an-ı

Kerim, bizlere insanı cehennemlik yapan sebeplerden birisinin de kötü ve laubali arkadaşlarla birlikte olmak ve onların hâl ve hareketlerine iştirak etmek olduğunu şöyle haber verir: مَا
سَلَكَكُمْ
ف۪ي سَقَرَ “Sizi Cehenneme sürükleyen nedir?” (Müddessir, 74/42).
قَالُوا لَمْ
نَكُ مِنَ
الْمُصَلّ۪ينَۙ “(Cehennemlikler) Cevap verdiler: Biz namaz kılanlardan değildik.” (Müddessir, 74/43). وَلَمْ
نَكُ
نُطْعِمُ
الْمِسْك۪ينَۙ “Fakirleri doyurmaz, onların ihtiyaçlarıyla ilgilenmezdik.” (Müddessir, 74/44). وَكُنَّا
نَخُوضُ مَعَ
الْخَٓائِض۪ينَۙ “Boş ve batıl sözlere dalanlarla beraber biz de dalardık.” (Müddessir, 74/45).
وَكُنَّا
نُكَذِّبُ
بِيَوْمِ
الدّ۪ينِۙ “Bu hesap gününü yalan sayardık.” (Müddessir, 74/46).
حَتّٰٓى
اَتٰينَا
الْيَـق۪ينُۜ “Ölüm bizi yakalayıncaya kadar hep böyle idik” (Müddessir, 74/47). Ayrıca da Kur’an, bu konuda hata edenlerin kıyamet günündeki durumlarını ve pişmanlıklarını da bizlere şöyle tasvir etmektedir:
وَيَوْمَ
يَعَضُّ
الظَّالِمُ
عَلٰى
يَدَيْهِ
يَقُولُ يَا
لَيْتَنِي
اتَّخَذْتُ
مَعَ
الرَّسُولِ
سَب۪يلاً “O gün (nefsine ve başkalarına) zulmeden kimseler ellerini ısırarak şöyle der: Ah, keşke Peygamberle birlikte bir yol edinmiş olsaydım!” (Furkân, 25/27) يَا
وَيْلَتٰى
لَيْتَن۪ي
لَمْ
اَتَّخِذْ

فُلَاناً
خَل۪يلاً “Vah, yazıklar olsun bana, keşke filanı dost edinmeseydim!” (Furkân, 25/28)
لَقَدْ
اَضَلَّن۪ي
عَنِ
الذِّكْرِ
بَعْدَ اِذْ
جَٓاءَن۪يۜ
وَكَانَ
الشَّيْطَانُ
لِلْاِنْسَانِ خَذُولاً “Meğer bana uyarıcı mesaj geldikten sonra, o dost bildiğim kişi bu mesajdan beni saptırmış!” İşte şeytan insanı (böyle) çaresizlik içinde yapayalnız bırakır.” (Furkân, 25/29) Peygamberimiz (s.a.s) de şöyle buyurmuştur:
الْمَرْءُ
مَعَ مَنْ
أَحَبَّ “Kişi, -kıyamet günü- sevdiği kimse ile beraberdir.” (Buharî, “Edeb”, 96; Müslim, “Birr”, 165) İşte görüldüğü gibi dost ve arkadaşın insanın hayatında ne kadar önemli bir yere sahip olduğu bu ayet ve hadislerden iyice anlaşılmaktadır. Allah Teâlâ, Peygamberimiz (s.a.s)’e iyilerle birlikte olmasını, kötülerden de uzak durmasını emretmektedir:
وَاصْبِرْ
نَفْسَكَ
مَعَ
الَّذ۪ينَ
يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ
بِالْغَدٰوةِ
وَالْعَشِيِّ يُر۪يدُونَ
وَجْهَهُ
وَلَا تَعْدُ
عَيْنَاكَ
عَنْهُمْۚ
تُر۪يدُ
ز۪ينَةَ
الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا
وَلَا
تُطِـعْ مَنْ
اَغْفَلْنَا
قَلْبَهُ
عَنْ

ذِكْرِنَا
وَاتَّبَعَ
هَوٰيهُ
وَكَانَ
اَمْرُهُ
فُرُطاً “Rızâsını dileyerek sabah akşam rablerine dua edenlerle olmak için elinden gelen çabayı göster. Dünya hayatının çekiciliğine meylederek gözlerini onlardan çevirme! Bizi anmaktan kalbini gafil kıldığımız, kötü arzularına uymuş ve işi gücü aşırılık olan kimseye boyun eğme!. ” (Kehf, 18/28) Resul-i Ekrem (s.a.s) de arkadaş seçiminin önemini şöyle beyan etmektedir:
الْرَّجُل
عَلَى دِيَن
خَلِيْلِه
فَلْيَنْظُر
أَحَدُكُم
مَن يُخَالِل
“Kişi dostunun dini üzeredir; şu halde her biriniz kiminle dost olduğuna iyi baksın.” (Ebu Davud, “Edeb”, 19) Bu ölçü; hem müjde hem de uyarı niteliğindedir. Bu ilke, iyilik ehli için bir müjde, kötülüğe sapanlar için de bir uyarı ve tehdittir. Nitekim Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurulmuştur: وَلَا
تَرْكَـنُٓوا اِلَى
الَّذ۪ينَ
ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُۙ “Haksızlık yapanlara yönelmeyin, yoksa ateş size de dokunur.” (Hûd, 11/113) Ancak temel inanç prensiplerinden taviz vermeden ve İslamî duyarlılıklar göz önünde bulundurularak farklı kesimlerle “diyalog-komşuluk ilişkileri vb.” kurulması dinimize aykırı değildir. Kısacası, imandan yoksun, fâsık, Allah’a itaat etmeyen, insanı günahlara teşvik eden, zalim, söz taşıyan, hep başkalarının kusurlarıyla uğraşıp duran, kendisi için istediğini başkası için istemeyen, akrabalarıyla ilişkisini kesen, onu bunu ayıplayıp gıybet eden kimselerle arkadaşlık yapılması yasaklanmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:
حَتّٰٓى
اِذَا
جَٓاءَنَا
قَالَ يَا
لَيْتَ
بَيْن۪ي
وَبَيْنَكَ
بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ
الْقَر۪ينُ “Bize gelince arkadaşına: ‘Keşke benimle senin aranda doğu ile batı arasındaki kadar uzaklık

olsaydı, sen ne kötü arkadaş imişsin!’ der.” (Zuhruf, 43/38)
وَلَنْ
يَنْفَعَكُم&#16
15; الْيَوْمَ
اِذْ
ظَلَمْتُمْ
اَنَّكُمْ
فِي
الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُو&#16
06;َ “Nedametin bugün size hiç faydası dokunmaz; zira haksızlık etmiştiniz, şimdi azapta ortaksınız.” (Zuhruf, 43/39) Konuyu Peygamberimiz (s.a.s)’in hadisiyle bağlayalım: مَثَلُ
الْجَلِيسِ
الصَّالِحِ
وَالْجَلِيس&#16
16; السَّوْءِ
كَمَثَلِ
صَاحِبِ
الْمِسْكِ،
وَكِيرِ
الْحَدَّادِ&#15
48; لاَ
يَعْدَمُكَ
مِنْ صَاحِبِ
الْمِسْكِ
إِمَّا
تَشْتَرِيهِ&#15
48; أَوْ تَجِدُ
رِيحَهُ،
وَكِيرُ
الْحَدَّادِ
يُحْرِقُ
بَدَنَكَ
أَوْ
ثَوْبَكَ
أَوْ تَجِدُ
مِنْهُ
رِيحًا
خَبِيثَةً “İyi arkadaşla kötü arkadaşın misali, misk taşıyanla körük çeken insanlar gibidir. Misk sahibi ya sana kokusundan verir veya sen ondan satın alırsın. Körük çekene gelince ya elbiseni yakar yahut da sen onun pis kokusunu alırsın.” (Buhârî, “Büyû”, 38; Müslim, “Birr”, 146)
  Tahir TURAL

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler